

Mijn leven als kringloper. 1972 - 2025
Als oprichter en bedenker van kringloopwinkels.

In 1972 begonnen Dirk en Aad met kringloop activiteiten.
De vuilnisbakken afgaan om te kijken of er nog iets bruikbaar bij zat om op te knappen en te verkopen.
Wij hadden toen nog geen winkel maar verkochten de spullen op rommelmarkten en veilingen.

Aad begon met Dirk Z (in memoriam) de eerste kringloopwinkel in Vlaardingen met de naam het Bleekertje in 1972 tot 1974 in de Bleekstraat te Vlaardingen.

In een voormalig pakhuis van een haringhandel.
Voor die ruimte moesten wij toen 200 gulden per maand betalen.
Maar dat hadden wij ervoor over aangezien wij zeker wisten dat dit bedrag op te hoesten was. En dat is gelukt.

Aad had een ijzeren hond gekocht van een schillenboer voor 200 gulden die Aad betaald had van zijn vakantiegeld.
Een kleine cabine met een bovenklop motor en laadbak achter.
Daarmee gingen wij de vuilnisbakken af om de nog goede dingen uit te halen + elke week het bruikbaar grofvuil te doorzoeken.

Vanaf de eerste openingsdag liep het storm in de winkel.
Mensen kwamen spullen brengen omdat ze het initiatief zo geweldig vonden. De eerste kringloopwinkel was geboren.

Het idee hiervoor kwam van mijn grijze massa omdat ik vond dat het milieu wel wat hulp kon gebruiken. (Hippie ideeën)

De eerste periode werden wij verschillende keren aangehouden door de politie omdat wij vuil meenamen.
En dat mocht niet?

Later toen wij een onderhoud met burgemeester en wethouders hadden, kregen wij een (betaalde) vergunning om vuil op te halen.

De eerste weken.

Het liep echt storm met klanten. Soms wel 80 op een dag.
Mensen kwamen zelfs uit Rotterdam en het Westland.
Wij hadden ons gericht op Vlaardingen en Schiedam.

Het werd zelfs zo druk dat Dirk en Aad het niet meer aankonden.
Er moest iemand bijkomen die op de ijzeren hond ging rijden.
Dit werd Karel B de broer van mijn verloofde Ria toen.
Hij reed drie keer per week langs de vuilnisbakken en grof vuil.
Resultaat we groeiden snel uit ons jasje en moesten
meer selectief gaan inzamelen.

De klapper

Op een dag kwam er iemand binnen.
Een oudere man die vroeg of wij spullen bij hem op wilde halen.
Dit was de eerste keer dat wij spullen mochten ophalen bij iemand thuis.
Het ging over een behoorlijke partij spullen die bij meneer zijn oude
bedrijf stonden en thuis.

Bij het bedrijf stonden stellingen, tafels, dozen, bakken etc.
En deze waren zeer goed te gebruiken voor de kringloop.
Opeens werd het Bleekertje een echte winkel.

Toen naar de woning van meneer, mensen wat een spullen.
Wij keken onze ogen uit. Op elk artikel zullen we maar zeggen
zat een oranje stickertje en die spullen mochten weg.
Daaronder was een schilderij wat erg mooi was.

Verder veel antiek, meubels, kunst, boeken, etc.
Toen wij eindelijk klaar waren en naar de winkel terug gingen,
werd er goed uitgezocht wat bruikbaar was en wat niet.
Ik werd getroffen door dat schilderij? er was iets mee.
Ik had het gevoel dat dit niet een schilderij van 2 gulden was.
Ik reed met Dirk naar een antiekhandel op de Westhavenkade
en vroeg of hij het kon taxeren. Ja altijd, maar dat kost 35 gulden.
Zo trek open je knip. Wij keken elkaar aan en gingen akkoord.

De klap.. Het schilderij werd getaxeerd op 10.000 gulden.
Wij schrokken ons wild en moesten drie keer slikken.
Dit ging ons te ver en wij moesten die meneer aanspreken die ons het
schilderij had geschonken. Hij begon te lachen en zij, ja hoor dat klopt.
Dit is voor jullie nieuwe kringloopwinkel.
Een schenking van mij aan jullie voor dit goede initiatief.
Gebruik het geld wel verstandig.

Het schilderij is verkocht voor 9750 gulden op een veiling in Schiedam. Met dit geld werd de winkel opgeknapt, hebben wij een Bedford (bestelauto) gekocht, gereedschap en een kantoortje gebouwd waar we warm konden zitten aangezien er geen verwarming in het pand was.

Wij hebben een groot feest gegeven voor iedereen die mee geholpen had.

In 2018 hoorde ik dat meneer de Vries 103 jaar is geworden en in 2003 is overleden. R.I.P. Mr. de Vries.

De winkel zag er prachtig uit voor die tijd. En het bleef elke dag druk met klanten.

Op een dag kwam de verhuurder vertellen dat hij de etage boven ons had verhuurd aan een balletschool. Wij moesten 2 weken dicht omdat er een draag constructie in ons gedeelte gemaakt moest worden. Dit vanwege het dansen en stampen op de vloer boven ons. Erg vervelend aangezien wij alles moesten weghalen om ruimte te maken.

Waar moesten wij heen?

Wij hoefden geen huur te betalen die twee weken maar er kwam ook geen geld binnen!

Gelukkig vonden wij een grote kelder aan de oosthavenkade waar wij de spullen voorlopig mochten opslaan.

Het was een complete verhuizing die drie dagen heeft geduurd. Aangezien wij een origineel huurcontract hadden moest de eigenaar wel derving van inkomsten betalen. Wat een gedoe is dat geweest. Aad was zo slim geweest om er een stichting van te maken voordat wij begonnen. Anders kregen wij geen huurcontract. Een accountant op de Schiedamseweg heeft alles voor ons geregeld.

Wij verdienden, ja niet lachen 250 gulden per week.

Dus de derving was 500 gulden tijdens de verbouwing.

Plus de opslag en verhuizing 300 gulden.

Wij kregen van de verhuurder 1000 gulden en waren er blij mee.

Na de verbouwing gingen we weer volop aan de slag.

Was het niet dat zich ondertussen een tweede kringloop team had aangemeld? Ja ja deze jongens waren naar de gemeente gestapt en hadden een verzoek ingediend voor een kringloopwinkel in Vlaardingen. Ach ja je moet er maar opkomen. Deze kringloop had nog geen onderkomen. De gemeente had hen opgedragen contact op te nemen met stichting SISO in Vld.

Op een dag kwam er iemand in de winkel met een vraag? Hij wilde een gesprek over kringloop activiteiten? Wij begrepen er eigenlijk niet veel van aangezien wij zelf al een kringloop stichting waren.

U begrijpt het al, de gemeente wilde een vinger in de kringlooppap. Daarmee konden ze zich profileren als eerste gemeente met een officieel kringloopcentrum.

Mijn idee werd gejat door de gemeente Vlaardingen.
En dit zou niet de eerste en laatste keer zijn.

SISO

George Herders was de man die de twee kringloop teams samen moest voegen tot een groot kringloopcentrum. Toen hij in het eerste gesprek duidelijk maakte wie de andere kringlopers waren werd ons al snel duidelijk dat wij te maken kregen met mensen die verplichte arbeid moesten doen voor hun uitkering.

Ik had een baan voor drie dagen en werkte de andere twee in de winkel. Zij konden mij dus niets maken en ook Dirk niet. Maar inmiddels waren er bij ons drie nieuwe vrijwilligers bijgekomen die wel een bijstand uitkering hadden.

Dus de gemeente wilde op slinkse wijze deze personen aan het werk zetten door middel van vrijwilligerswerk. En tegelijkertijd een vinger in de pap. Ik was het daarmee beslist niet eens en heb hen laten weten dat Dirk en ik alleen in zee wilden gaan als er een tonnage vergoeding zou komen. Voor spullen die uit de afval stroom gehaald werden. Dit werd ons slim verteld door onze accountant. Het Siso kreeg zwart op wit dat dit zou gebeuren.

Vanaf die dag werd kringloop Vlaardingen geboren als een nieuwe stichting. Wij zouden een groot gebouw krijgen zonder huur. (Om/niet) Wij hebben er twee jaar gezeten in de Oosterstraat. Terwijl 5 jaar de afspraak was.

De ene groep ging de mius heten wat eigenlijk de muis moest zijn. Die mannen waren aardig maar wisten niet hoe je muis moest schrijven? En wij bleven bij kringloop Vlaardingen als gekozen naam. De mius verdween als naam en de andere mannen werden bij ons ingedeeld. Wat dat tot gevolg heeft gehad komt nu aan de orde..

Toen wij het nieuwe gebouw bezochten bleek het te gaan om drie verdiepingen. Mensen nog nooit zo'n enorm gebouw gezien. En aangezien wij het gebouw **om / niet** mochten gebruiken, was er voor het eerst de mogelijkheid het te verwarmen. De blowers hingen er al, en het gas was aangesloten. Nou geweldig toch? Of niet. Nou dus niet! De gemeente wilde weinig geld kwijt want die zaten al vast aan de tonnage vergoeding. Dus wilden wij alvast een voorschot op de tonnage vergoeding. Wij kregen bij gratie 1000 gulden om het pand op te knappen. Dat hebben we allemaal zelf gedaan aangezien je daar geen bedrijf voor kon inhuren. Ook kregen we een super bedrag van het KJF 10,000 gulden voor inrichting.

Tijdens de verbouwing was er veel gezeur met de andere groep kringlopers die het niet konden verteren dat zij niet voor zichzelf mochten beginnen.

De eerste moeizame stappen.

Probeer dan maar is de neuzen dezelfde richting heen te krijgen. Wat is dit moeilijk geweest de eerste periode. De een was analfabeet, de ander doof, de derde ontzettend eigenwijs en de vierde in zichzelf gekeerd. Daar moesten wij Ron, Aad en Dirk leiding aan geven.

Wat een diepe ellende is dit in het begin geweest. Gelukkig zag George Herders dit ook en besloot met iedereen om de

tafel te gaan zitten. Met als resultaat dat er meerdere personen opstapten.

De anderen mochten blijven als zij weer naar school gingen om de Nederlandse taal machtig te worden. Wij vonden dit echt niet kloppen en hebben ook twee weken op die school gezeten?

Dit uit solidariteit met de anderen.

Wat een ontzettende flauwekul was dit.

Tijdens de verbouwing hebben we geprobeerd iedereen erbij te betrekken. Er was veel tegenwerking van bepaalde personen die het beter wisten maar uiteindelijk twee linker handen bleken te hebben.

De bestaande groep was het snel met elkaar eens maar de andere groep was het totaal niet met elkaar eens.

Op voorhand had George Herders

elke groep zijn eigen bedrijfsplan laten maken.

Ons bedrijfsplan zag er al zeg ik het zelf zeer goed uit.

Maar daar had je tenslotte al de nodige ervaring mee opgedaan.

Het bedrijfsplan mius was rommelig, zat vol taal fouten, had weinig kennis van bedrijfsvoering cq ervaring en was duidelijk gericht op hun eigen groep mensen.

In ons bedrijfsplan hadden we rekening gehouden met iedereen die mee wilde werken aan kringloop Vlaardingen.

Resultaat was dat ons bedrijfsplan door de gemeente Vld werd goedgekeurd. De andere groep moest zich neerleggen of stoppen.

Besluiten werden genomen door Ron en Aad. Dirk was inmiddels gestopt door alle gezeur binnen de organisatie.

Het stichting bestuur bestond uit 2 mensen van het Siso en een ambtenaar van de gemeente Vlaardingen.

De start in het pand Oosterstraat.

Na de verbouwing kwam de winkel maar langzaam op gang.

Door de onenigheid duurde het lang voordat

er een goede bedrijfsvoering kon worden uitgestippeld

Maar in april 1976 was het eindelijk zover.

Maar toen moest er nog eerst afgesproken worden wat er ging gebeuren met onze eigen t'Bleekertje stichting.

Al het materiaal was van onszelf en zat in eigen stichting.

Deze stichting moest vereffend worden en de spullen en materialen, gingen naar de nieuwe stichting. Nou echt dus niet!

Waar wij mee begonnen waren moesten wij gratis aan de nieuwe stichting schenken? Niet dus!

Ons eigen “oude” bestuur was het hiermee volledig eens. De gemeente wil dit kringloopcentrum dus komen ze maar over de brug. Het ging om stellingen, een ijzeren hond, een bus, gereedschap en de rest van de materialen. Kan dit niet dan gaan wij verder in onze oude kringloopwinkel. En daar was weer een patstelling.

Onze groep had kennis en ervaring de andere groep helemaal niets. Hier waren de gemeente en Siso niet echt blij mee. Dus kwam er een oplossing. De nieuwe kringloop stichting kreeg via het KJF een bedrag om gereedschap, stellingen enzovoort te kopen.

Onze spullen werden daarmee ook aangekocht en ons “oude” bestuur zou zorgen dat de stichting vereffend zou worden. Mijn eigen gereedschap viel daar natuurlijk buiten.

Van het KJF geld kochten we gereedschap, een tweede bus en kantoor artikelen. Verder kantine inventaris en stelling materiaal.

Zo was alles geregeld en konden wij gaan starten. Het Siso bleef tussenpersoon voor de tonnagevergoeding.

Wij gaan verder naar 1983

Weggooimaatschappij te kijk gezet

Kringloopcentrum gaat enthousiast van start

Vlaardingen — Wethouder Mariëtte Hoogendijk stelde gisterochtend samen met Wim Oomen van de sociale dienst officieel het Kringloopcentrum Vlaardingen in gebruik. Onder het genot van een kopje koffie snuffelden de beide ambtsdragers meer dan een uur rond tussen de bij de vuilnis weggehaalde en opgeknapte huisraad in het nieuwe onderkomen aan de Oosterstraat.

Kringloopcentrum Vlaardingen is voortgekomen uit twee bestaande recycling-organisaties: 't Bleekertje en de Muis. Beide bedrijven legden zich toe op het opknappen van spullen die de welvaartsmaatschappij als afval van de hand doet. „Je zou verwachten dat het in deze tijd van economische teruggang wel mee valt met die weggooimentaliteit, maar de straatkant lijkt soms het tegendeel te bewijzen”, zegt Ron

Balancerend op een driepotig bankstel praten Ron en over hun plannen. „We beginnen nu met z'n zevenen en ieder van ons krijgt gewoon zijn uitkering doorbetaald. We hoeven er dus niks aan te verdienen”, vertelt Ron. „Het is wel de bedoeling dat we over een jaar of zo misschien een full-time baan hebben en dat wé hiermee ons brood kun-

nen verdienen.”

Om in het oude pakhuis aan de Oosterstraat te kunnen beginnen moet er nog heel wat werk verzet worden. De

gemeente stelde behalve het uitgeleefde pand ook nog tienduizend gulden beschikbaar. Het Koningin Juliana Fonds deed daar nog eens 24

nulle bij. Met dat geld heeft het Kringloopcentrum gereedschap gekocht en een bus om het bruikbare vuilnis van de trottoirs weg te halen

■ Wethouder Mariëtte Hoogendijk neemt een kijkje in het zojuist door haar geopende Kringloopcentrum Vlaardingen.

en de opgeknapte spullen te bezorgen bij de klanten. Van de rest van het geld moet de opknappbeurt van het gebouw worden betaald.

„Met de bus rijden we iedere dag langs de vuilnisroutes en halen daar de wonderlijkste dingen weg”, zegt „Verreweg het meeste kan weer opgeknapt worden en er zijn ook dingen bij die je eigenlijk alleen maar hoeft schoon te maken. Je vraagt je soms af waarom mensen zo iets weggooien.”

Het pakhuis aan de Oosterstraat heeft een ruimte voor serviesgoed en kleine huisraad, de benedenverdieping is bijna helemaal gereserveerd voor meubilair, een hoekje is bestemd voor fietsen en voor elektrische apparaten wordt ook een speciale werkplaats ingericht.

Alle opgeknapte spullen zijn direct voor de verkoop en wie dat wil kan ook nog het een ander thuisbezorgd krijgen. Wie meubilair, huisraad, elektrische apparaten of andere nog bruikbare spullen kwijt wil kan van dezelfde service gebruikmaken. Kringloopcentrum Vlaardingen is iedere werkdag van tien tot vijf geopend.

„Ik denk niet dat de gevestigde middenstand van ons concurrentie hoeft te verwachten. De klanten van Sanders-Meubelstad komen hier niet zo gauw een bankstel weghalen. Toch zou iedereen eerst eens in het Kringloopcentrum moeten kijken voor bij iets nieuws koopt. Al was het alleen maar om milieuredene.”

De opening.

Druk dat het was.

Al onze oude klanten stonden in een rij voor de deur.

Iedereen had nu zijn / haar eigen afdeling en begeleiding.

De winkel werd gerund door Kees en de dames Sabine en Ria.

Kees viel snel af omdat hij erg doof en bijziend was.

De beide dames en verschillende andere vrijwilligers hebben lange tijd de winkel gerund.

Ron had de meubelafdeling, Kees zat in het magazijn, Herman de elektronica afdeling, Aad H het sorteren van spullen, Rinus wit en bruingoed, Karel op de ijzeren hond want die had geen rijbewijs, 2 chauffeurs en Aad en Ron de boekhouding en bedrijfsvoering.

En verder werkte iedereen mee waar hulp nodig was.

Eindelijk begon het kringloopcentrum gestalte te krijgen.

Het werd drukker en drukker en er kwamen ontzettend veel spullen binnen die soms dezelfde dag verkocht werden.

Met zoveel spullen ophalen kwamen wij ruim boven de tonnagevergoeding. Dus in gesprek met gemeente en Siso. De gemeente ging hier niet in mee en vonden dat dit genoeg was. Daar ging het vertrouwen wat al zo moeizaam was opgebouwd.

Wij hebben uiteindelijk toch twee jaar met veel plezier samen gewerkt.

Op een bepaald moment hing er zwarte rook boven het pand in de Oosterstraat.
Nee niet van een brand maar van gemeentelijke perikelen.

Het pand moest gesloopt worden na twee jaar en niet zoals was afgesproken vijf jaar?

Daar stonden wij!.. Einde verhaal door de mooie praatjes en besluiten van de gemeente Vlaardingen.

Noodkreet!

Noodkreet

In maart 1983 begonnen de Vlaardingers een kringloopcentrum in een voor sloop bestemd pand in de Oosterstraat nummer vier. Deze zomer werd het pand gesloopt. Deze week plaatste het viertal een advertentie in de plaatselijke kranten met de noodkreet: „Wie helpt ons aan een pand zonder de altijd door de eigenaars of makelaars geëiste borg?” Want na het neerhalen van het Kringlooppand kwam het goedlopende project op straat te staan. Een andere ruimte was er niet.

„De gemeente had niet de verplichting ons iets anders te bieden. Wel was ons van te voren verzekerd, dat ons pand er zeker vijf jaar zou blijven staan. Een misrekening van drie jaar. En een reuze tegenvaller voor ons, want ons zaakje liep gesmeerd,” aldus het viertal, dat zich heeft gespecialiseerd in klusjes op elektronisch gebied, timmerwerk en meubelmaken.

Ons vertrouwen in de gemeente Vlaardingen heeft een geweldige deuk gekregen en vanaf dat moment hadden wij al spijt dat wij gestopt waren in de Bleekstraat.

Terwijl de gemeente tegen de media had verteld dat zij ons oude pandje in de Bleekstraat zouden aankopen, zodat wij daar voorlopig verder konden. Maar nee de gemeente liet op het laatst weten dat zij geen interesse meer hadden?

Maar wij lieten het hierbij niet zitten.

Een groot aantal vrijwilligers haakten af en ook van de andere mius groep ging vrijwel iedereen weg.

Het resultaat 4 personen bleven over.

De kringloopwinkel in de Oosterstraat draaide echt goed!

Mensen spraken er schande van hoe wij behandeld werden door de gemeente Vlaardingen.

We hebben een grote uitverkoop gehouden van alles wat er in het pand aanwezig was. De gereedschappen werden thuis opgeslagen, de stellingen gedemonteerd. Een deel kon opgeslagen worden bij een bedrijf in Vlaardingen die mee wilde denken in onze ellende. Dit was het einde van kringloop Vlaardingen in de Oosterstraat.

Het gevecht met de gemeente Vlaardingen.

Ik moet toegeven dat er fijne gesprekken zijn geweest met de toenmalige burgemeester en enkele meedenkende ambtenaren. Voor de rest gaf de politiek niet thuis. En daar stem je dan op??

Kringloop Vlaardingen nog steeds dakloos

En daar zitten we dan. Wat nu?

Ons tijdelijke kantoor in buurthuis Oost in de Oosterstraat.

Aad kwam op het idee om bedelbrieven te sturen naar bedrijven in Nederland. Bedelbrieven?

Ja een verzoek of bedrijven mee wilden denken om kringloop Vlaardingen zelfstandig te laten worden zoals in 1979.

Zonder bemoeienissen van gemeente of andere instellingen.

Zo gezegd zo gedaan.

Van heinde en ver kwamen aanbiedingen om spullen op te halen.

Grote bedrijven die overjarige spullen kwijt moesten, kantoorboekhandels, pleziervaartuigen bedrijven, zelfs werd er geld overgemaakt door bekende bedrijven en organisaties die mee wilden denken.

Echt geweldig deze bedrijven.

Doordat wij nu financieel wat ruimte hadden wilde de gemeente Vlaardingen wel meedenken en zorgden zij voor een redelijke ruimte in de 2^e Maasbosstraat in Vlaardingen. Een voormalig schildersbedrijf.

Hier kwam ook ons eerste logo in beeld wat Herman getekend had. Een mannetje lopend in een rondje.

Toch voelde het voor mij aan als een domper,
en heb ik de kringloop na enige maanden vaarwel gezegd.
Herman is ermee doorgedaan maar de rest is later ook gestopt.

Tot ik later Herman sprak vertelde hij dat ze een ander pand hadden
gevonden op de Deltaweg in Vlaardingen. 17000 vierkante meter?
10.000 vierkante meter winkel en 7000 vierkante meter buiten terrein.
Of ik interesse had om terug te komen naar de kringloop.
Ik zij tegen Herman dat ik het eerst wilde zien.

De nieuwe kringloophal aan de Deltaweg

Mensen wat een enorm gebouw was dat.
Je had een fiets nodig om van A naar B te gaan.
Om maar niet te spreken over het terrein buiten.
Maar helaas was ook de gemeente nog steeds aanwezig.
Met hun tonnagevinger in de kringloop pap.
Dat beviel mij eigenlijk totaal niet!

Het Siso was niet meer in beeld en de stichting bestond nog steeds.
Ik vertrouwde de gemeente voor geen meter en had steeds het gevoel
dat er in de loop van tijd wat engs zou gebeuren.
En dat gebeurde natuurlijk ook.

Herman vroeg of ik bedrijfsleider wilde worden.
Met een vast salaris. Ja dat kon ik niet weigeren na zoveel jaren.
Een ding was zeker het was een geweldig team van mensen.
4 personen waren er in loondienst het eerste jaar.
De zaken liepen uitstekend tot...de gemeente Vlaardingen weer
de kop opstak en vertelde dat zij hun tonnagevergoeding gingen
stoppen? Of wij moesten akkoord gaan met een overname van
het Goed kringloop bedrijven.

Wat een smeerlapperij is dit geweest.

Op de details ga ik later in.

Nu eerst de leuke momenten van mijn kringloopleven!

Ondanks de grote verschillen in intelligentie en kennis heb ik met de meeste personen een zeer goede band gehad.

Veel personen hadden weinig zelfvertrouwen of lef, durfde weinig te zeggen, geen initiatief te nemen of waren bang om op hun gezicht te gaan.

Ik had om het cru te zeggen maling aan personen die het zoals altijd beter wisten.

Of dat nu gemeente, ambtenaren of de burgemeester zelf was. Misschien was ik een stuk zakelijker dan andere personen. Kwam je met goede argumenten dan luisterde ik en anders niet.

De kennismaking met de andere groep kringlopers is hier een van. Tijdens de eerste gesprekken kwam ik er snel achter dat er drie analfabeten bij zaten. Op zichzelf niets bijzonders omdat het voor die tijd veel voorkwam dat mensen moeite hadden met lezen en schrijven. Maar wat mij echt verbaasde was dat men niet het verschil zag tussen muis en muis? Toen die persoon ook nog een bord opstak in het gemeente huis waar burgemeester, ambtenaren, opbouwwerkers en accountants bijzaten waarop stond kringloop de muis vroeg een ambtenaar wat muis betekende? Waarop de persoon antwoordde muis natuurlijk.

Oké dan begrijpen wij elkaar zij de ambtenaar met een stalen gezicht. Er is achteraf wel vreselijk gelachen. En lezer denk nu niet dat dit geheel leedvermaak was.

De opleiding

Er werd ons verzocht een schoolproject te volgen. Dat ging zelfs mij te ver. Maar ik kon hierop weinig inbrengen omdat dit een vereiste was om te starten. Maar ik werkte nog drie dagen en had bijzonder veel optredens met verschillende bands. Dus van schoolbanken moest ik niets weten!

Bepaalde vrijwilligers moesten wel naar school. Juist om die vrijwilligers in een positieve stemming te brengen besloten we om ook deel te nemen en opnieuw in de schoolbanken plaats te nemen.

Na twee weken vroeg de leraar wat wij eigenlijk kwamen doen?
Ron vertelde het verhaal en de leraar
zij ja leuk maar dit heeft geen zin voor jullie.

Voor de rest zeker wel maar jullie zie ik niet meer terug.
De rest van de ploeg heeft keurig hun opleiding afgemaakt!
En zelfs een certificaat gekregen voor Nederlandse taal.

Begeleiding

Ik was inmiddels meubelmaker, witgoed monteur, chauffeur,
en manusje van alles geworden. Dit kwam goed van pas bij
de begeleiding van andere vrijwilligers. Ik kreeg de functie
begeleider min of meer opgedrongen omdat ik problemen snel
kon oplossen.

De leukste momenten

Voor mij zijn dit de leukste momenten die ik het meest gekoesterd heb.

De centrifuge

Ik zou Rinus begeleiden in wit en bruingoed.
Er moest een centrifuge gerepareerd worden.
De kosten van deze reparatie kwam op 25 gulden.
4 nieuwe ophangrubbers en (normale) werktijd.
Na veel problemen kreeg Rinus het toch voor elkaar.
Toen ik vroeg aan Rinus wat de centrifuge moest gaan kosten
zij Rinus 25 gulden, ik zij oké Rinus maar waar zit dan je winst?
Dan maken we maar 1 gulden winst? Rinus was drie dagen bezig
geweest en de rubbers kosten toen al 24 gulden.
Dit waren leuke dingen die je nooit meer vergeet.

De kachel

In die tijd waren er nog gas en kolenkachels.
Ik perste altijd gaskachels door met lage druk.
Zo ook de gasfornuizen. Ik zij Rinus op 0,5 bar
mag je persen anders gaat het niet goed.
Oké zij Rinus doen we, hij zette de druk op de kachel

en vervolgens blies hij het hele mechanisme kapot.
De knoppen vlogen je om de oren en de pakkingen eruit.

Het was altijd groot feest in de werkplaatsen.

Kai

Wij hadden een hond van Karel B in ons midden met de naam Kai.
Een vreselijk lief beest maar erg lomp.
Tijdens het spuiten van een fiets liep Kai de spuitruimte in en
de spuitser zag Kai niet. Kai veranderde van wit in donkergroen.
Karel is drie weken bezig geweest om Kai weer wit te krijgen.

Ook hadden wij een wilde poes die aan was komen aanlopen.
Die kreeg bij ons te eten en die vond het wel goed zo.
Wij noemden de poes hij met de grote witte gympen.
Op een dag kwam Kai weer mee en die zag de poes.
De poes vluchtte en Kai liep alles ondersteboven.
Waaronder en net opgezette tent.
Die was goed totdat Kai hem niet zag staan. Dag tent.

Duiven

Ik kan het nog gekker maken.
Wij hadden achter het gebouw een klein dakterras waar we
in de zomer ons brood aten. Daar vlogen op een dag twee
duiven naar binnen die nooit meer zijn weggegaan.
Zelfs als de deur openstond bleven ze gewoon lekker binnen.
Zelfs met duivenvoer buiten op het terras gingen ze niet weg.

De takel en de linnenkast

Op de derde verdieping hing een elektrische takel die zware
spullen naar boven moest takelen voor reparatie.
Tijdens het takelen wat wij gelukkig avonds deden,
brak een van de kabels en stortte 10 meter naar beneden
op straat. Gelukkig niemand eronder of een auto in de buurt.
Van de kast waren wij snel af.

Tv reparatie

Herman deed de elektronica waar hij best goed in was.
Op een bepaald moment was hij bezig in zijn werkplaats.
Hij zat aan de achterkant van een Tv met een schroevendraaier te vogelen tot hij iets verkeerd aanraakte.
Een grote klap en Herman was het meeste haar op zijn armen en hoofd kwijt.

Kees (in memoriam)

Voor Kees hadden wij een liedje gemaakt dat ging als volgt,
met een sjekkie op z'n lippen staat hij in het magazijn
staat de vakken bij te vullen en dat vind hij reuze fijn. etc
Kees was een reuze aardige vent maar kon niet stoppen
met praten. Hij praatte zelfs in zichzelf en tegen de stellingen.
We hebben met Kees wel veel lol gehad.

Ik kan zo nog tientallen verhalen vertellen maar dan wordt
dit schrijven wel heel erg lang

Drank problemen

Bij sommigen vrijwilligers ging dit echt veel te ver.
Na sluitingstijd werd er altijd een glaasje gedronken
door de vrijwilligers.
En dan werd er nagepraat hoe de dag was verlopen en
wat de omzet van de dag was.

Tegen de tijd dat we naar huis gingen waren er steeds
twee personen vreselijk dronken.

Die gooiden we dan op een bed en zagen we de volgende
morgen wel of ze nuchter waren.
Vaak niet want zodra ze wakker waren begon het drinken weer
opnieuw.
Op een bepaald moment moest er ingegrepen worden
en is er hulp gezocht voor deze twee vrijwilligers.
Opmerkelijk genoeg hoor ik regelmatig dit probleem ook in andere
kringloop winkels.

Terug naar de kringloop op de Deltaweg

Na mijn gesprek met Herman en de mogelijkheid om een vaste baan te krijgen bij het kringloopcentrum ging ik aan de slag. Nieuwe banen via de toen bestaande banenpool behoorden tot de mogelijkheden. Herman deed met Sabine en nog een meisje de boekhouding, export en andere kantoor werkzaamheden. Ook dat behoorde nog bij het pand aan de Deltaweg.

Een complete kantoorruimte + een grote kantine op het achter terrein meerdere toiletten, 1000m³ opslag, gigantische werkplaatsen, en zelfs werd er nog een deel verhuurd aan iemand die een boot aan het bouwen was.

Achter stonden verschillende containers voor verwerking van hout, metaal, rvs, koper en zee containers voor opslag export.

Er waren zeer goede contacten in het buitenland. Tsjechen, Polen, Wit russen, Ieren en Duitsers. Zij kochten voor zo'n 30.000 gulden per jaar. (export)

De kringloop draaide uitstekend en er kwam voldoende cash binnen om iedereen te betalen.

Let wel de huur alleen was al 30.000 gulden per jaar. Alles was verzekerd en we waren bijna de eerste die met een mobiele telefoon (telefooncel) liepen. Ik praat dan 1989?

En ineens was daar Het Goed?

Wat goed? Niets goed. De gemeente bleek al enige tijd in gesprek te zijn met Het Goed. Een paar knapen die mijn idee jaren daarvoor hadden gejat en er veel geld in konden pompen doordat zij Marktplaats hadden verkocht voor een bedrag in goud geld.

Maar dan moesten ze eerst langs mij en Herman.

Ondertussen hadden wij twee dependances opgezet in de Eendrachtstraat en Schiedamseweg.

Twee winkels waar de mooiste opgeknapte meubels werden verkocht zoals antiek, schilderijen, kunst en sieraden. De tweede winkel aan de Schiedamseweg verkocht partijen kleingoed die over waren gebleven van onze bedelbrief actie.

Ton de Bruijn (In memoriam) runde deze winkel en de twee dames de winkel in de Eendrachtstraat.

Ton heeft later de winkel aan de Schiedamseweg overgenomen en heeft een eigen stichting opgezet.

Ook de dames zijn voor zichzelf begonnen en kochten spullen in van kringloop Vlaardingen.

In 1991 werd ik getroffen door een sepsis en ben bijna een jaar uit de roulatie geweest.

Toen ik in 1992 terugkwam hoorde ik van de overname van het Goed. Er zijn veel gesprekken geweest die op niets uitliepen aangezien Herman en ik niet zomaar toegaven.

Ik voelde mij weer belazerd door de gemeente Vlaardingen. Mijn laatste gesprek als bedrijfsleider was in een klooster? Daar probeerde een van de eigenaars (Joep) van het goed mij over te halen om toch met hun in zee te gaan. In een klooster? Ja het bleek dat een van de eigenaars monnik was en zo probeerde op mijn gevoelens in te spelen. Dat slaagde zeker niet bij mij..

Na thuiskomst van het klooster heb ik alle vrijwilligers bij elkaar geroepen en gevraagd of zij verder wilden? Een groot deel stemde voor het goed. (de meeste zaten in de Banenpool)

Ik kon assistent bedrijfsleider worden en Ben V werd bedrijfsleider. Ben V was lijsttrekker van Groen links en het leek voor het Goed de beste keus. Ja ja..kruipers.

Ondertussen hadden Ron en ik via het SISO een baan gekregen als jongerenwerker voor 32 uur en hebben dit jongerencentrum

vanaf de grond opgebouwd. Na drie jaar kwam de gemeente vertellen dat er geen subsidie meer werd gegeven en het centrum moest sluiten. Weer de gemeente Vlaardingen.

Maar mijn contact liep in 1998 pas af.

Dus moest er een oplossing gezocht worden voor Ron en ik.

Ik kon terug komen bij Kringloop het Goed.

Daar was ik niet blij mee!! Maar gemeente contracten zijn wurg contracten.

Het Goed. Een commerciële organisatie die tot doel heeft veel winst te maken over de rug van vrijwilligers. Vriendjes politiek.

Kansen op een vaste baan zijn aanwezig maar dan moet je wel passen binnen de structuur van het Goed.

Vanaf 1998 had ik het helemaal gehad met kringloop het Goed en de gemeente Vlaardingen. Eindelijk had ik de tijd iets anders te doen. Weer terug in de muziek.

In 1999 zijn wij verhuist naar Brabant.

Tips en lering

Maar hiermee is het verhaal nog niet afgelopen.

Het kringloop bloed kruipt waar het niet gaan kan.

Door mijn ervaring in de kringloopwereld werd ik in Brabant verschillende keren gevraagd of ik mee wilde helpen kringloopwinkels op te starten.

Bij sommige vanaf de grond en bij anderen als probleem oplosser.

Dat heb ik gedaan en de meeste kringloopwinkels draaien nog.

Maar overal liep je tegen dezelfde problemen aan die mij zo bekend waren.

Subsidies, hulp van gemeentes, eigenwijze eigenaars, totaal niet zakelijke personen die alleen dachten aan zakken vullen, en weer anderen die dachten de kringloop uitgevonden te hebben.

Helaas helaas.

Er was nog weinig veranderd sinds we in zee gingen met gemeentes.

De beste en leukste kringloop periode is voor mij de Bleekstraat geweest in Vlaardingen.

Daar waren wij zelf verantwoordelijk. Zonder subsidies of tonnagevergoeding.
En belangrijker nog geen gezeur van ambtenaren.

De minst leuke aanloop periode was de kringloop in de Oosterstraat.

De allerbeste kringloop was zeker de Deltaweg in Vld
Tot Het Goed op de proppen kwam!

Heb ik geleerd van deze lange periode? TIP! als je een kringloop winkel wil beginnen betrek nooit de ambtenarij in je organisatie. Start als stichting. Zoek een betaalbaar pandje of winkel, en probeer zoveel mogelijk op jezelf te blijven.

Betrek nooit externe organisaties, overheden, gemeentes of tussen personen bij je kringloopwinkel.

Je gaat hier echt kapot aan.

Beste lezers dit is mijn kringloop verhaal.
Ik ben gepensioneerd en kan nu mijn eigen weg kiezen.
Toch was het voor mij zeer belangrijk om dit stuk te schrijven.
Met al z'n ups en downs, de geweldige momenten, de trieste momenten, het leer proces en het vertrouwen in derden hebben waarvan je vooraf niet wist wat hij/zij met je voorhad.

Waardevolle spullen

Lezer wij zijn wat mooie spullen tegenkomen.
Waaronder een duur schilderij, bronzen klokken set, een compleet plezierjacht, een roeiboot, twee auto's, drie kampeerwagens, goud en zilver, originele seiko's dure audio apparaten, complete keukens, inboedel van een hotel, nieuwe spullen van bedrijven, dure parfums nieuw in doos, nieuwe kleding en schoenen, fossielen, antieke kasten, spullen van een band, gitaren, drumstel en, hammond orgel, enorme partij pluche beesten die naar het holy ziekenhuis zijn gegaan voor de kinderafdeling, en de mooiste vondst was een zilver flesje uit Duitsland van de 11^e eeuw.

De schrijver

Dit stuk is geschreven op een manier van hoe ik mij voel als ik deze geweldige herinneringen naar boven haal. Gewoon als een eenvoudig mens en avonturier. Geen dure woorden maar eenvoudig te lezen voor iedereen. Ik heb al met al een geweldige tijd gehad in de kringloop wereld. En ik zou het zo weer over doen..

Opmerking

Er is geen taal editor aanwezig geweest. Dus kunnen er taal foutjes in de tekst zitten. (Concept)
Dit stuk is te lezen op papier en als pdf bestand op de computer.

In memoriam:

Dirk Zandstra, Kees ? Ton de Bruijn en Perry Solleveld

Met dank aan, Ron Kruines, Karel Buuron, Ria Buuron, Herman en Sabine Smit en alle anderen die deel hebben uitgemaakt van mijn kringloop leven. 1972 tot 2025

Later

2016

Kringloop Halsteren. Stichting opgezet, bestuurder geweest, Website gemaakt, allround probleem oplosser.

Veel problemen tussen neven en nichten. Weinig zakelijke ervaring.

Eerste indruk, goed en hardwerkende vrijwilligers.

Weinig mensen met leiding gevende capaciteiten.

2017

Kringloop Heerle. Stichting opgezet, bestuurder geweest, Website gemaakt, allround probleem oplosser.

Eerste indruk, zeer goed en hardwerkende vrijwilligers.

Ook hier helaas weinig mensen met leiding gevende capaciteiten.

2018 / 2019

Kringloop Steenberghe. Stichting opgezet, bestuurder geweest, website gemaakt, allround vrijwilliger en probleem oplosser.

Eerste indruk, zeer goed en hardwerkende vrijwilligers.

Ook hier weinig mensen met leiding gevende capaciteiten.
De eigenaar is helaas niet zakelijk wat tot gevolg heeft dat de winkel door fouten zes maanden moet sluiten?

2024

En als laatste Kringloop Stalland.

Een van de eerste winkels die indruk maakte toen ik binnen kwam.

Schoon, fris, mooie inrichting, goed bestuur, eindelijk is een vrouwelijke leiding gevende, doet aan schenkingen voor een goed doel.

Fijne vrijwilligers met een zeer goede taak verdeling. Als afsluiting van mijn kringloop leven brengt deze winkel precies dat gene wat ik al jaren wilde zien in een kringloop winkel!

Als ik terug kijk naar het begin van mijn eigen kringloop periode moet ik constateren dat het begrip kringloop een enorme aanwinst is geweest voor mensen met een beperking, langdurig werklozen, mensen die in de arm zijn genomen waar iedereen ze liet liggen, mensen met alcohol en drugs problemen en mensen die uit een crimineel circuit kwamen en die weer terecht konden in de samenleving.

De scholing die soms nodig was, herintreders, banenpoolers en gewoon de mens met al zijn fouten en tekortkomingen weer een plaats in de wereld te geven. Dat was en is voor mij Kringloop!

Begrippenlijst:

KJF staat voor Koningin Juliana fonds

Om niet, is een (huur) overeenkomst met een eigenaar die geen geld vraagt.

In memoriam, overleden vrienden en collega's

Gulden, betalingsmiddel voor 2000

IJzeren hond, vervoermiddel zonder rijbewijs

Siso, een organisatie die in opdracht van gemeente werkt

Smeerlapperij, uitdrukking van iemand die zich belazerd voelt

Sepsis, ernstige bloedvergiftiging

Bedankt voor het lezen.

Copyright Aad Letterman 2021 / 2025